

Z OBSAHUOslavy
Dne vítězství **2**Doháníme resty **3**
a plánujeme
budoucnostNávštěvy **3**
u Vlasty
SlezákovéIvo Bedrna: **4**
Proč si neudělat
i ze všedního
dne svátek?**Paměť válečných veteránů
je součástí kulturního dědictví**

Československá obec legionářská realizuje od roku 2010, po dohodě s Ministerstvem obrany ČR, projekt Péče o válečné veterány. Tato péče má celou řadu dílčích cílů. Tím hlavním však je **zachování kulturního dědictví neopakovatelné životní zkušenosti společenství válečných veteránů ve vztahu ke společenské paměti a plnohodnotné zapojení jednotlivých válečných veteránů do života společnosti.**

Josef Falář

Jedním ze způsobů dosažení takto definovaného cíle, kromě mnoha jiných forem, je i podpora válečných veteránů ve vydávání pamětí a jejich široké publikování. Dosud se pozornost soustředila na paměti a vydávání vzpomínek válečných veteránů, účastníků druhé světové války. ČsOL vydává i celou řadu pamětí legionářů, příslušníků prvního odboje, kteří po sobě zanechali v mnoha případech unikátní svědectví o své době a sobě samých. Jsou vydávány a publikovány i vzpomínky příslušníků třetího odboje. To vše proto, že dnes nikdo nepochybuje o tom, že minulost nesmí

být zapomenuta a v kolektivní paměti národa, občanů, lidu (jak kdo chce) musí být zachována.

Od války v Perském zálivu, občanské války v bývalé Jugoslávii a událostí v dalších krizích, jichž se zúčastnili naši vojáci, kteří byli do těchto zemí vysláni, aby zde reprezentovali a prosazovali politiku naší země, uplynuly již tři desítky let. Je to tedy dnes stejná minulost, jako když jsem byl malý chlapec a v té době stejná doba uplynula od druhé světové války. Tehdy jsem měl možnost seznámit se s celou řadou pamětí a vzpomínek, knih, filmů. Kdo se snažil, co nešlo sehnat oficiálně, vždycky se dalo sehnat jinak. Protože bylo z čeho brát. Jak je na tom dnešní mládež?

Proto jsem již delší dobu přemlouval válečné veterány, o kterých jsem se dozvěděl, že mají napsané své vzpomínky, aby je publikovali a poskytli tak své svědectví. Jsem velice rád, že **Pepa Falář** souhlasil, své vzpomínky poskytl a mohu prozradit, že se právě nákladem ČsOL tisknou. Věřím, že Pepovy vzpomínky zaujmou čtenáře stejně, jako zaujaly mě. Proším a vyzývám válečné veterány k následování. Paměť válečných veteránů je součástí kulturního dědictví a společenské paměti, ať se to někomu líbí nebo ne.

Viktor Šinkovec, vedoucí projektu PoVV
Foto: archiv Josefa Faláře

Oslavy Dne vítězství v Kladně a okolí

Zástupci Československé obce legionářské Kladno letos položili věnce a zapálili svíčky na sedmi místech, která připomínají druhou světovou válku a Den vítězství. V sobotu 8. května se pietních aktů zúčastnil novodobý válečný veterán **Ivo Bedrna**, předsedkyně ČsOL Kladno **Eva Armeanová**, **Stanislav Pítr**, **Dana Draškovičová**, **Jarka Barešová**, **Jan Ubry** a **Marcela Möstlová**.

Nejprve se poklonili památce vojáků Rudé armády u pomníku v kladenské Vodárenské ulici. Následoval pietní akt u pomníku Rudé armády na kladenských

Kladení věnců v parku podél ulice Milady Horákové v Kladně, uprostřed Ivo Bedrna

Pietní akt u pomníku Rudé armády ve Vodárenské ulici v Kladně, vlevo novodobý válečný veterán Ivo Bedrna

hřbitovech. Následující věnec položili zástupci ČsOL u pomníku Rudoarmějce v parku podél ulice

Milady Horákové v Kladně Kročehlavech.

V Tuchlovicích uctili památku zdejších občanů, kteří byli vězněni v Terezíně a později zahynuli v koncentračních táborech Mauthausen a Osvětim. V loňském roce jsme se dozvěděli, že se dochovaly osobní zápisky tuchlovického občana, který měl to štěstí, že se z koncentračního tábora vrátil.

Následovala cesta na tuchlovický hřbitov k pomníku seržanta **Ivana Pavloviče Bolotova**. Věnec položila Eva Armeanová a manželé **Miroslava** a **Stanislav Čížkovi**. Předsedkyně ČsOL Kladno ještě položila květiny na hrob vá-

U pomníku vězňům z koncentračních táborů Mauthausen a Osvětim v Tuchlovicích

lečného veterána, účastníka SNP **Ludvíka Darovce**, dlouholetého člena ČsOL Kladno.

Následovaly dva pietní akty ve Slaném na legionářském hřbitově a u pomníku vojáků Rudé armády. Bývalí předsedové ČsOL Kladno, váleční veteráni plk. **Josef Petiška** a mjr. **Jiří Plakoš** nás nabádali, abychom nikdy nezapomínali na vojáky, kteří se podíleli na osvobození naší republiky od nacistické okupace. Navazujeme na jejich odkaz.

Text: **Eva Armeanová**

Foto: **Stanislav Pítr**

76. výročí ukončení 2. světové války v Ústí nad Labem

U Pomníku vojákům Rudé armády položil květiny dne 6. května hejtman Ústeckého kraje **Jan Schiller**, primátor Ústí nad Labem **Petr Nedvědický** a ředitel Krajského vojenského velitelství **Vítězslav Kříček**. Akce byla kvůli vládním opatřením uspořádána bez přítomnosti veřejnosti. Občané si mohli Den vítězství připomenout v Městských sadech kdykoliv během krásných víkendových dnů. Dne 8. května v 11 hodin tak učinili zástupci jednoty ČsOL Ústí nad Labem a válečných veteránů položením květin.

Text a foto: **Jaroslav Novák**

Doháníme resty a plánujeme budoucnost

Půl roku restrikcí zásadně poznamenalo i naši běžnou činnost. Ve skříni v pracovně se začaly vrstvit dárky, které jsme nemohli předat. Ručně vyrobená vánoční přání poztrácela, spolu s těmi velikonočními, na aktuálnosti. Přes telefon nešlo předat vůni ani chuť domácího taženého štrůdlu, na který se pan Ulrich opravdu těšil.

Telefonovat bylo určitě lepší než vůbec nic, ale osobní setkání, u mnohých veteránů téměř po roce, bylo plné kladných emocí a oboustranné radosti.

Válečná veteránka **Olga Králíková**, které jsme přijeli přát k narozeninám, byla dojatá do slziček. Právě proto, že se nám povedlo přijet

Olga Králíková

v den výročí masakru v Prlově. Jako jedna z mála ho přežila. Vzpomínali jsme ale jen chvílku, pak už bylo radostně chlubení s pravnoučkem a také tradiční výměna receptů na-

skvělé troskotovické koláče.

Novákoví nás čekali v domku v Jiřicích u Miroslavi v plné sestavě. Válečnému veteránu **Vincenci Novákov** jsme také popřáli k narozeninám i k nedávnému svátku. Měl velkou radost hlavně z návště-

Vincenc Novák

vy, stejně jako jeho snacha a syn. Společně jsme poseděli mezi anděly v jejich obýváku a vyměnili si zkušenosti se zahradničením a domácími zabijačkami. Nejinak u válečného veterána **Zdeňka Ulricha**. Narozeniny měl již v březnu, ale naše blahopřání na konci dubna přijal s nelíčeným nadšením. Radost mu dělalo nejen povídání a probírání se fotografiemi, ale také to, že jsme společně objevili očkovací certifikát, který považoval za nenávratně ztracený. A narozeninový dort byl prý ten nejlepší, jaký kdy jedl...

Zdeněk Ulrich

Osobní setkání s nejstaršími válečnými veterány jsou vždy plná radosti, naděje i plánů. Plánů na to, co všechno proběhne příště a na co se příště ještě musíme podívat. Mít plány do budoucna a těšit se na jejich realizaci je moc fajn, pro nás pro všechny.

Text a foto:
Dana Axmanová
Vrtišková

Návštěvy u Vlasty Slezákové

Čas omezeného pohybu v době koronaviru, jak doufáme, odchází. Když jsem byl naposled u válečné veteránky **Vlasty Slezákové** v Nemochovicích na Vyškovsku, psal se ještě počátek podzimu roku

2020. Tehdy byla odhodlaná, že se jí virus vyhne. Přísně i ve vztahu k příbuzným společně dodržovali všechna hygienická pravidla. Čas plynul, a když přišla možnost očkovat se, řekla, že za ní nikdo do domu

Na kvetoucí zahrádce Vlasty Slezákové v Nemochovicích jsme loni v září přísně dodržovali velký rozstup

nesmí, tak proč? Ale stalo se, že ji náhle potrápilo zdravotíčko. Mrtvička a rychlý zásah pečovatelky ji dostal do nemocnice. I ve svém vysokém věku však ataku do týdne zvládla. A až když byla mezi „cizími“, nechala se jen tak cestou očkovat. Ale co čert nechtěl, následovala ataka, která ji trochu omezila pohyblivost i řeč. A opět všechny handicapy smetla z postele. A – dostala druhou injekci. Když jsem ji koncem dubna konečně mohl navštívit v penzionu v Kroměříži, kam se dostala po poradě s příbuznými, byla naprosto v pořá-

ku. „Víš, chlapče su ráda, že vidím ko-nečně nekeho jiné-ho než bílé pláště nebo rodinu. Tož si sedni a vykládej, co je venku nového, ale hlavně, že si tady!“ Docela radostně mě takto přivítala a přitahovala k posteli židli. „Poď ke mně, ať lepší slyším. Já su očkováná, tak se neboj, nenakazím tě,“ pronesla starostlivě. „A donesls nějaké čtení, je tu nuda?!“ Dostala reporty, brožurky, převzala dar MO i legionářů k narozeninám, ale nejdřív sáhla po Veteránovi. „Co kdybych tam byla vyfocená!“ Naše debata se nesla v duchu koronaviru,

o opatřeních kolem něj a jak to v praxi vypadá v penzionu, ale i doma. „A já mám taky test, jinak bych se sem nedostal!“ „Vidíš, ale si tady! Hned jsem omládlá o dvacet roků!“ Povolená půlhodinka „našich řečí“ rychle utekla. „Tak zase dojeď a ať ti to netrvá půl roku!“ Doprovodila mě k výtahu a mávala, než jsem zmizel ve vestibulu u východu z penzionu. Veteránka Vlasta Slezáková je velká bojovnice, která překonala i zdravotní problémy, a tak se budeme vzájemně těšit na další setkání.

Text a foto: **Jan Kux**

GRATULUJEME NAŠIM JUBILANTŮM

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám v břenu 2021:

90 let	95 let	Vladimír Knob
Arnošt Diamant	Mária Kellarová	Zdenko Richter
	Pavel Bednár	Josef Svoboda
	Zdeňka Fabichová	Karel Nývlt

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám v dubnu 2021:

80 let	85 let	95 let
Jiří Vrtný	Rudolf Marek	Fedor Pišl
		Jan Kostruch

Zvláštní blahopřání – 100 let Josef Tyl

Ivo Bedrna: Proč si neudělat i ze všedního dne svátek?

Novodobý válečný veterán Ing. **Ivo Bedrna**, pplk. v. v. má za sebou misi v iráckém Kurdistanu. Nyní je aktivním členem kladenské organizace ČsOL. Jeho životní motto zní: Proč si neudělat i ze všedního dne svátek?

V roce 1979 ukončil Ivo Bedrna Vysokou vojenskou školu, obor výzbrojně-technický včetně čtyřletého pyrotechnického kurzu. Působil u vojenských útvarů jako náčelník výzbrojní služby a pak na generálním štábu, kde se stal od roku 1990 příslušníkem nově vzniklé Správy zahraničních vztahů.

V listopadu 1992 odjel na mírovou misi UNGCI (United Nations Guards In Iraq) do iráckého Kurdistanu. Společně s příslušníky ozbrojených sil Polska, Dánska, Rakouska, Řecka a Nepálu byli rozmístěni v kurdeckých provinčních městech Erbil, Sulejmania a Dohuk. Ivo Bedrna působil v posledně jmenovaném městě v nejzápadnější části Kurdistanu poblíž syrsko-tureckých hranic. Úkolem kontingentu bylo zajišťování doprovodů konvojů

s humanitární pomocí a ostraha důležitých objektů. Mise skončila v červnu 1993.

Po návratu pracoval jako vedoucí oddělení na nově založeném Hlavním úřadu nákupu, materiálu a služeb MO ČR až do konce roku 1995, kdy odešel do zálohy. Po vzniku krajů v roce 2001 nastoupil do krizového managementu Středočeského kraje. Měl na starosti administrativní a finanční zabezpečení integrovaného záchranného systému a také zajištění ochrany utajovaných skutečností. Podílel se tak přímo na tom, jak se během povodní 2002 uváděla za dramatických okolností poprvé do života nově vzniklá krizová legislativa.

K celoživotním koníčkům Ivo Bedrny patří zájem o vojenskou a železniční techniku, knihy, časopisy a amatérsky i o muziku. Jelikož je nyní již v důchodu, má čas na tříletého vnuka, s nímž rád cestuje a u něhož by rád probudil a podporoval podobné zájmy, jako má on sám. Zájem o historii přivedl novodobého válečného veterána do řad ČsOL. V kla-

Ivo Bedrna na misi s příslušníkem kurdeckých milic při střežení objektu UNICEF v Dohuku

denské organizaci se velmi rád účastní bohatých kulturních, společenských i sportovních akcí, například oblíbené střelecké soutěže. Kromě toho, že považuje za velmi důležité touto formou připomínat události našich dějin, a projevovat tak úctu našim předkům, kteří se zasloužili o český národ a stát, zde našel nové smysluplné aktivity a dobré přátele.

Text a foto: Podle vzpomínek a z archivu **Ivo Bedrny**

Válečný veterán, dvouměsíčník, Praha. Č. 2/2021, uzávěrka 10. května 2021. Reg. č.: MK ČR E 23134.

Vydává Československá obec legionářská, z. s., Sokolská 33, 120 00 PRAHA 2

Vedoucí projektu PoVV: Ing. Viktor Šinkovec

Vedoucí redaktorka: Mgr. Taťána Králová, tanykral@seznam.cz

